

[Ministeren for offentlige arbejder.]

rer, da man for begge projekter regnede med en anlægstid på en halv snes år, at de i det væsentligste tidsmæssigt og dermed udgiftsmæssigt overlappede hinanden. På baggrund af denne høje grad af samtidighed har den dramatisering af spørgsmålet Saltholm eller Store-Bælt først, som har præget store dele af den offentlige debat, måske forekommet mindre rimelig.

Bendix: Sagen er tilsyneladende den, at ministeren allerede på nuværende tidspunkt synes at have ret præcise forestillinger om, hvordan og i hvilken rækkefølge man kan løse de trafikopgaver, vi har diskuteret igennem en række år, og det ser ud til, at ministeren er nået frem til den opfattelse, at en række af de meget store trafikinvesteringer kan foretages samtidig, at man altså kan løse opgaverne samtidig og tilsyneladende inden for perioden fra nu og frem til 1985.

Jeg er fortsat ganske uenig med ministeren i bedømmelsen af, hvad der egentlig siges i perspektivplanredegørelsen om disse spørgsmål, men jeg forstår ministerens svar på den måde, at han ikke på nuværende tidspunkt er villig til at give nogen redegørelse vedrørende disse ting, og så må jeg jo sætte mig ned på min plads og tænke over, hvad jeg så skal foretage mig.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): De sidste bemærkninger er naturligvis udtryk for en overfortolkning af det, jeg svarede på det direkte stillede spørgsmål.

Det er ganske enkelt nødvendigt at have et vist grundlag for at få forhandlingerne i gang med svenskerne, og før man i nogen grad har gjort sig sine tanker klart, vil det ikke være rimeligt at gå i gang med disse forhandlinger. Det ville med føje kunne kritiseres, om man fremlagde en principskitse, før de synspunkter, der skal drøftes med svenskerne, lå klart.

For det andet har jeg udtrykkelig tilkendegivet, at det var min plan at fremkomme med en række af disse redegørelser i indeværende folketingsssamling, og der er mulighed for, således som det allerede sker i samrådet i morgen, yderligere at følge disse spørgsmål op.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ulla Worm* til boligministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at opførelsen af et stort socialt boligbyggeri overdrages en række kooperative firmaer uden licitation?“

Skriftlig begrundelse.

Det fremgår af en artikel i Berlingske Tidende, at tre sociale boligselskaber har overladt Kooperativ Bygge Industri A/S at planlægge og forestå opførelsen af godt 2000 boliger i Herlev, og at KBI derefter har overdraget selve arbejdet til et konsortium bestående af Murersvendenes Aktieselskab og Jord- og Betonarbejdernes A/S, alt sammen uden licitation.

Det fremgår også af artiklen, at de implicerede selskaber er forbundet med hinanden, idet de tre selskabers direktører gensidigt er medlemmer af hinandens bestyrelser.

Jeg finder ikke, at den anvendte fremgangsmåde sikrer staten og de fremtidige beboere, at byggeriet er opført så økonomisk forsvarligt og konkurrencedygtigt som muligt.

Boligministeren (Helge Nielsen): Spørgeren har i sin begrundelse henvist til en artikel i Berlingske Tidende for den 26. januar i år. Der omtales her et projekt om opførelse af godt 2000 lejligheder på ejendommen Ll. Birkholm i Herlev kommune.

Det drejer sig om et byggeri, som 2 almennyttige boligselskaber i Herlev har bedt Kooperativ Bygge Industri A/S, KBI, om at projektere og gennemføre. Det ene selskab er Herlev almennyttige Boligselskab, som er et datterselskab af Dansk almennyttigt Boligselskab, hvis formand er den konservative borgmester i Lyngby-Tårnbæk, Paul Fenneberg. Det andet boligselskab er et rent lokalt selskab, Boligselskabet af 1944, i Herlev.

Byggeriet omfatter et afsnit, som agtes opført med statsstøtte. Dette afsnit omfatter 1.219 lejligheder, 464 enkeltværelser og nogle børneinstitutioner. Det andet afsnit skal, så vidt jeg har forstået, omfatte lidt over 600 lejligheder til brug for de to hospitaler i Herlev, og hertil søges ikke statsstøtte.

KBI har oplyst, at den overordnede grundmodning, som omfatter jord-, vej- og kloakarbejder, udføres ved hovedentrepr-